

Wot natury smy my wotzelone wot togo Božego žyweña, smy k schomu dobremu negodne, a humarke we pschestupenach a gréchach; we tom swětem dupeñu pak hordujomy k Božym žischam naspetnarožone, ten swěty Duch spložijo jadno nowe duchne žyweñe we naš, won dajo nam tu moz, do Jesuša wěrisch, schyknym grécham se stawjasch a we nowem žyweñu chojžiš. Togodla poměnijo tež Pawol to swěte dupeñe jadno mysche togo naspetnaroženia a wotnowenia togo swětego Ducha. (Tit. 3, 5). Dalej: Rowno ako to š. dupeñe naš humožo wot teje zašneje a duchneje šinerschi, tak humožo wono naš teke wot teje nimerneje šinerschi. Pšcheto, dokulaž nam we tom dupeñu te grěchy wodane horduju, ga nama tež ta nimerua šinersch abo to satamañstwo žedueje mozy nad nami, dokulaž ta šinersch jano togo grěcha myto jo.

To swěte dupeñe humožo naš teke wot žarta, a to tak, až ten žart nad tym dupjonym žłowekom tu moz sgu-
bijo, kotaruž won howazej tych grěchow dla nad tymi žłowekami ma, a až ten žlowek Bože hejgenstwo hordujo.

To swěte dupeñe dawa nam tež šcho dobre.

My hordujomy we tomšamem Bože žischi a s teju Kristušoweju pschawdošcju hoblazone. Schyknno, zož won sašlužil jo, hordujo nam pschirachnowane. Pšcheto tak žejo Pawol (Gal. 3, 26. 27): „My sežo schyčne Bože žischi psches tu wěru we Kristu Jesušu. Pšcheto kaž wele was do Kristuša jo dupjonych, te šu Kristuša se hoblašli.“ We tom dupeñu hordujo ten swěty Duch na naš hulaty, tak, až won we naš bydlisch a želašch sachopijo. My